

РЕШЕНИЕ

№ 286

гр. Габрово, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на седемнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диян Д. Атанасов

при участието на секретаря Елисавета Б. Илиева
като разгледа докладваното от Диян Д. Атанасов Гражданско дело № 20214210100833 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано въз основа на искова молба от В. Д. В., чрез пълномощник адвокат К.Ф., против ИВ. В. Г..

В исковата молба се твърди, че ищцата, заедно с други наследници на общия им наследодател В.В.Н., съответно на В.В.Н., Д.В.В., С.В.Н. и Х.М.К., са съсобственици на УПИ XVIII- 4247, кв. 190 по плана на гр. Габрово, 45-та част, представляващ ПИ с идентификатор по КК 14218.518.240, с адрес гр. Габрово, ул. "*****" № 117, с площ от 382 кв.м., заедно е построените в него двуетажна масивна жилищна сграда с идентификатор по КК 14218.518.240.1 и жилищна сграда с идентификатор по КК 14218.518.240.2.

През годините идеални части и постройки в имота са били предмет на редица сделки. Първоначално с нот. акт № 5 от 17.04.1995 година, том III, дело № 740/95 г. на нотариус при РС - Габрово, С.Н., Д.В., Р.К. Р.П., С.Н. и В.В. продават на М.П.Б. 5/32 идеални части от описания УПИ, двуетажна масивна еднофамилна жилищна сграда, като допълнително учредяват право на ползване върху 30 кв.м. от дворното място, разположени южно от сградата, както и право на преминаване през имота от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем "*****") до сградата в полза на нейния собственик. Впоследствие идеалните части от поземления имот, заедно със сградата и правото на ползване чрез покупко - продажба се прехвърлят на други собственици - първо с нот. акт № 173 от 18.08.2006 година, том II, рег. № 6877, дело № 293/2006 г. на нотариус Светослав Василев, рег. № 093 на П.И.М.. а с нот. акт № 734 от 17.09.2007 г.,

том III, рег. № 5969, дело № 503/2007 година на нотариус Пламен Коев. рег. № 299, на М.М.Ц.. В цитираните нотариални актове е описано и прехвърлянето на правото на преминаване от ул. "Октомврийска", учредено в полза на М.П.Б. през 1995 година.

През 2020 г. ответникът купува идеалните части от поземленият имот и жилищната сграда на публична продажба, отново ведно с правото на преминаване от ул. "Октомврийска". Познавайки се на това, ответникът започнал да предприема редица действия в опит да упражни така описаното право на преминаване, като не се съобразил с възраженията и противопоставяне на съсобствениците. Същевременно в източната част на поземленият имот към настоящият момент има построена жилищна сграда, която заема цялото лице към улица "*****" и преминаването от там е фактически невъзможно. Въпреки това ИВ. В. Г. предприе действия с цел да преминава директно през нея (сградата). Това довело до редица конфликти между ответника, съсобствениците и лицата живущи в жилищната сграда с идентификатор по КК 14218.518.240.1, като се стигнало до разбиване на врати с цел осигуряване на достъп и др.

Спорът не може да бъде решен по извънсъдебен ред, доколкото ответникът се позовава на така описаните документи.

До изменението на чл. 192 от ЗУТ, обнародвано в ДВ бр. 65/2003 г., действащото законодателство не е предвиждало възможност за учредяване или придобиване на право на преминаване през урегулиран имот чрез правна сделка между собствениците или по давност. Такова право е било допустимо да се установява само по административен ред и то само по изключение и за определен срок - когато няма друг подходящ начин за осигуряване на проход или когато поради ново строителство временно е бил осуетен достъпът до улица (чл. 208 ППЗТСУ, чл. 192, ал.1 ЗУТ до изм. ДВ бр. 65/2003 г.). Придобиването или учредяването на ограниченото вещно право на преминаване през неурегулиран недвижим имот е можело да бъде осъществено чрез всеки от предвидените в чл. 55 от ЗС способи, но действащото до изменението на чл.192 от ЗУТ през 2003 година законодателство не урежда подобна правна възможност относно урегулиран поземлен имот. Нещо повече, дори и да е било учредено или придобито по давност право на преминаване преди урегулирането на имотите, с влизане в сила на регулационния план, то се погасява.

Като се вземе предвид фактът, че УПИ XVIII-4247, кв. 190 по плана на гр. Габрово, 45-та част към 1995 година безспорно е бил урегулиран поземлен имот, то с нот. акт № 5 от 17.04.1995 година, том III, дело № 740/95 година на нотариус при Районен съд - Габрово, не е било възможно съгласно действащото тогава законодателство да бъде учредено на право на преминаване през поземления имот от към бившата ул. "Октомврийска" в полза на купувача, съответно относно последващите купувачи - доколкото техния праводател не е притежавал такова право,

то не е могло да бъде придобито от следващите по ред, и на последно място от ответника по настоящото дело.

На следващо място, дори да се приеме, че в случая ответника, като собственик на 5/32 идеални части от поземленият имот има права да преминава през него, наред с останалите съсобственици, то следва да се вземе предвид, че при упражняването на правата си всеки от съсобствениците не следва да пречи на упражняването на правата на останалите такива. В случая без съмнение с действията си ответникът смущава правата на останалите съсобственици преминавайки през източната част на имота и предприемайки действия да си осигури този достъп въпреки противопоставянето им. За ответника съществува възможност за достъп до собствената му сграда през западната част на поземления имот, откъм улица "Гимназиална", където има изграден подход използван през годините от предишните собственици.

На последно място И.Г., преминавайки от бившата ул. "Октомврийска", фактически преминава директно през изградената в поземления имот жилищна сграда с идентификатор по КК 14218.518.240.1. Въпреки предприетите от страна на ответника действия по фактически действия за осигуряване на достъп, той не е съсобственик на така описаната сграда, нито притежава някакви учредени вещни права върху нея, съответно право и на преминаване.

Във връзка с това ищцата моли съда да постанови решение с което да приеме за установено между страните, че ответникът не притежава вещно право на преминаване от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем "*****"), през ПИ с идентификатор по КК 14218.518.240, с адрес гр. Габрово, ул. "*****" № 117, с площ от 382 кв.м, както и че не притежава вещно право на преминаване от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем "*****"). през жилищна сграда с идентификатор по КК 14218.518.240.1, разположена в ПИ с идентификатор по КК 14218.518.240.

В с.з. адвокат Ф. поддържа предявените иски и излага съображения за уважаването им в писмена защита.

В законния срок ответникът е представил писмен отговор, в който оспорва предявените иски. Заявява, че е закупил имота от съдия-изпълнител Весела Цонева с изрядни документи. В документа ясно е написано правото му за достъп от ул. "*****", а откъде ще му бъде осигурено от ищцата, е нейн проблем. Въпросният достъп не минава през къщата, а е в най-южният край на общият парцел.

В с.з. ответникът не се явява и не се представлява.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от представената по делото скица № 15-478794-05.05.2021 г., изд. от СГКК - Габрово, процесният поземлен имот е с идентификатор 14218.518.240 по

кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Габрово, с адрес гр. Габрово, ул. "*****" № 117, с площ от 382 кв.м., като в него са построени следните сгради: сграда с идентификатор 14218.518.240.1, с площ 94 кв. м., бр. етажи - 2, с предназначение жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор 14218.518.240.2, със застроена площ - 23 кв.м., брой етажи - 1, с предназначение - жилищна сграда, еднофамилна; сграда с идентификатор 14218.518.240.3, със застроена площ - 43 кв.м., брой етажи - 2, с предназначение - жилищна сграда, еднофамилна. По предходния план на гр. Габрово поземленият имот е описан като УПИ XVIII-4247, кв. 190 - 45-та част, с обща площ от 310 кв.м.

От представените протокол от съдебно заседание от 18.10.1966 г. по гр. д. № 282/1966 г. на Габровски народен съд за одобряване на съдебна спогодба и удостоверение за наследници изх. № 1905 от 05.05.2021 г., изд. от Община Габрово и удостоверение за данъчна оценка изх. №ДООО 1362/27.04.2021 г. е видно, че ищцата е съсобственик на процесния имот и сгради с идентификатор 14218.518.240.1 и с идентификатор 14218.518.240.2. Собствеността тя е придобила в качеството си на наследник на баща си Д.В.В. и Христофор Маринов Ковачев, които са страни по цитираната по-горе съдебна спогодба, в качеството си на наследници на В.В.Н..

От представения нотариален акт № 5 от 17.04.1995 година, том III, дело № 740/95 г. на нотариус при РС - Габрово се установява, че С.Н., Д.В., Р.К. Р.П., С.Н. и В.В. продават на М.П.Б. 5/32 идеални части от дворно място, представляващо дворище пл. №4247 в кв. 190 по плана на гр. Габрово, съдържащо 310 кв.м., както и реално цялата двуетажна масивна еднофамилна жилищна сграда със застроена площ 42 кв.м. Със същия нотариален акт продавачите учредяват в полза на купувачката право на ползване върху 30 кв.м. от дворното място, разположени южно от сградата, както и право на преминаване от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем "*****") до сградата в полза на нейния собственик.

Представен по делото е нотариален акт № 173 от 18.08.2006 година, том II, рег. № 6877, дело № 293/2006 г. на нотариус Светослав Василев, рег. № 093 на НК, с който Марийка Божкова продава на П.И.М. собствените си 5/32 ид. части от УПИ XVIII-4247, кв. 190 - 45-та част, с обща площ от 310 кв.м., заедно с построената в имота двуетажна масивна еднофамилна жилищна сграда със застроена площ 42 кв.м.

Представен е и нотариален акт № 734 от 17.09.2007 г., том III, рег. № 5969, дело № 503/2007 година на нотариус Пламен Коев, рег. № 299 на НК, с който П.И.М. и Мая Христова Монова продават имота на М.М.Ц..

И в двата горепосочени нотариални акта е отразено, че върху недвижимия имот има учредено право на преминаване от ул. "Октомврийска" до сградата.

Видно от представеното и от двете страни постановление за възлагане на недвижим имот от 05.03.2020 г. по изп.д. №20197320400053 на ЧСИ Весела Цонева,

рег. №732 на КЧСИ, вследствие извършената по същото публична продан ответникът е обявен за купувач на недвижимия имот, собственост на длъжника М.М.Ц. и същият му е възложен, като е въведен във владение на 15.04.2021 г. - видно от представения протокол за въвод от същата дата. В постановлението за възлагане е отразено и спорното по делото право на преминаване на собственика на имота от ул. "Октомврийска" /настояща ул. "*****"/ до сградата с идентификатор 14218.518.240.3.

Ответникът е представил и доказателства за подадени жалби до кмета на общ. Габрово, РП - Габрово и РДНСК - Габрово, касаещи ограничаването на достъпа му до закупената сграда от ул. "*****", в нарушение на учреденото право на преминаване от там.

От исковата молба и отговора на ответника, както и от съвкупната преценка на представените от страните доказателства, в т.ч. - скицата на процесния поземлен имот, представения протокол за въвод във владение и показанията на разпитаните по делото свидетели Снежина Донкова и Иво Донков, по безспорен начин се установява, че сграда с идентификатор 14218.518.240.1 е построена в имота така, че заема лицето му към ул. "*****". Поради това, за да се премине от тази улица към сградата, закупена от ответника, е необходимо да се премине през коридор в първата, построена към улицата сграда.

Въз основа на установените по делото факти съдът достига до следните изводи:

Предявени са отрицателни установителни искове по чл. 124 ал. 1 от ГПК, като с оглед петитума на исковата молба съдът следва да обсъди поотделно наличието на притежавано от ответника вещно право на преминаване от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем "*****"), през: 1/поземлен имот с идентификатор по КК 14218.518.240 и 2/ през жилищна сграда с идентификатор по КК 14218.518.240.1, разположена в ПИ с идентификатор по КК 14218.518.240.

Безспорно се установи, че страните притежават в режим на съсобственост процесния поземлен имот с идентификатор 14218.518.240 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Габрово, с адрес гр. Габрово, ул. "*****" № 117, с площ от 382 кв.м. Същевременно ответникът е едноличен собственик на построената в имота сграда с идентификатор 14218.518.240.3, но не е съсобственик на другите две построени в имота сгради /с идентификатори 14218.518.240.1 и 14218.518.240.2/, които ищцата притежава в режим на съсобственост с други лица.

Правото си на преминаване през поземления имот и през построената в него сграда с идентификатор 14218.518.240.1, ответникът обосновава с изричното вписване на право на преминаване в постановлението за възлагане на недвижим имот от 05.03.2020 г. по изп.д. №20197320400053 на ЧСИ Весела Цонева. Постановлението за възлагане от своя страна отразява първоначалното учредено право на преминаване в

полза на първия купувач на имота - такова каквото е вписано в нотариален акт № 5 от 17.04.1995 г., том III, дело № 740/95 г. на нотариус при РС - Габрово и впоследствие преповторено в нотариалните актове за последващи продажби на имота.

Съдът напълно споделя изложените от процесуалния представител на ищцата доводи, че тъй като през 1995 г. УПИ XVIII-4247, кв. 190 по плана на гр. Габрово, 45-та част, е бил урегулиран поземлен имот, то с нот. акт № 5 от 17.04.1995 година, том III, дело № 740/95 г. на нотариус при Районен съд - Габрово, съгласно действащото тогава законодателство не е било възможно да бъде учредено на право на преминаване през поземления имот. В този смисъл е константната практика на ВС и ВКС /Решение № 414 от 1960 г. на II г. о. на ВС, Решение № 73 от 1973 г. на I г. о. на ВС., Решение № 1493 от 17.08.1999 г. на ВКС по гр. д. № 228/99 г., IV г. о. и др./, според която до изменението на чл. 192 от ЗУТ, обнародвано в ДВ бр. 65/2003 г., действащото законодателство не е предвиждало възможност за учредяване или придобиване на право на преминаване през урегулиран имот чрез правна сделка между собствениците или по давност. Такова право е било допустимо да се установява само по административен ред и то само по изключение и за определен срок (чл. 208 ППЗТСУ, чл. 192, ал.1 ЗУТ до изм. ДВ бр. 65/2003 г.). Нещо повече, дори и да е било учредено или придобито по давност право на преминаване преди урегулирането на имотите, с влизане в сила на регулационния план, то се погасява. Имало е случаи, в които съседите са се договаряли да преминават през имота на някой от тях, за да се осигури достъп по улица или водоизточник, но това се приема като търпими действия, а не като правна сделка.

От друга страна съдът съобразява, че правото на преминаване през чужд имот по своята правна характеристика е ограничено вещно право върху чужда вещ и правната му регламентация се съдържа в разпоредбите на чл. 55 във вр. с чл. 111 от ЗС. Съгласно чл. 55 от ЗС, вещни права върху чужда вещ, но само доколкото те са предвидени в законите, могат да се придобиват или учредяват с правна сделка, по давност или по други начини, определени в закона. От съдържанието на цитираната разпоредба се налага извода, че никой не може да притежава ограничено вещно право върху вещ, върху която притежава право на собственост, освен ако сам не го преотстъпи на други лица или ако по силата на закона е длъжен да търпи действия от други лица в имота /сервитути/. Раздел VI от Закона за собствеността, в който се намира разпоредбата на чл. 55, е озаглавен „Вещни права върху чужда вещ“. Посочените права могат да съществуват единствено като права върху чужда, но не и като ограничени права върху собствена вещ.

Ищцата не оспорва обстоятелството, че ответникът притежава 5/32 идеални части от процесния поземлен имот. Затова правната сделка, с която се учредява ограничено вещно право на преминаване през имота в полза на един от съсобствениците е

нищожна, с оглед естеството на това право и като противоречаща на закона и съгласно чл. 26 ал. 1 предл. 1-во от ЗЗД във вр. с чл. 55 от ЗС. Чрез нея останалите съсобственици не ограничават собствените си права върху имота /както би било в случай, че отстъпват на ответника право на ползване и върху собствените си идеални части или ако притежаваха реални части, през които му дават право да преминава/, а декларират, че му предоставят право, каквото той и без друго има, по силата на собственическите си правомощия. Съгласно чл. 31 от ЗС всеки съсобственик може да си служи с общата вещ съобразно нейното предназначение и по начин да не пречи на другите съсобственици да си служат с нея според правата им, а когато общата вещ се използва лично само от някои от съсобствениците, те дължат обезщетение на останалите за ползата, от която са лишени. Редът за използване на общата вещ е регламентиран в разпоредбата на чл. 32 от ЗС.

От гореизложеното се налага извод, че в качеството си на съсобственик на процесния поземлен имот ответникът притежава гарантиран от закона пълен обем на упражняване на това свое право, съответстващ на дела му в съсобствеността, а именно - да владее, ползва и се разпорежда с имота. Правото му да преминава през него е неотделима съставна част от правото му на собственост, което той може да упражнява в съответствие с разпоредбите на Закона за собствеността, както и да търси защита по съдебен ред в случай на нарушаване на правото му от други лица.

Затова настоящият съдебен състав приема, че не са налице основания за постановяване на съдебен акт, с който да бъде отречено правото на преминаване на ответника през процесния поземлен имот. Както беше посочено по-горе, макар и правната сделка за учредяване на ограничено вещно право да е нищожна, налице е друго валидно правно основание, изтъкнато и в отговора на ответника, а именно - придобитото от него право на собственост върху 5/32 ид. части от имота, чрез неоспорена от ищцата правна сделка, по силата на което той има неограничено право на достъп и преминаване през имота не само от ул. "*****", а от всички страни, от където това е възможно, стига чрез това да не се засягат правата на други лица.

Поради изложеното първият от предявените иски следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По отношение на втория предявен иск за признаване за установено, че ответникът няма ограничено вещно право на преминаване през жилищна сграда с идентификатор 14218.518.240.1, разположена в ПИ с идентификатор по КК 14218.518.240, съдът намира следното: Безспорно е, че тази жилищна сграда е чужда за ответника недвижима вещ, така както закупената от него жилищна сграда с идентификатор 14218.518.240.3 е чужда за ищцата и останалите съсобственици на поземления имот, в който сградите са разположени. И това е така, тъй като законът разграничава правото на собственост върху постройка от правото на собственост върху земята, върху която

същата е построена - чл. 63 от Закона за собствеността. Затова притежаването на 5/32 ид. части от поземления имот, в който е построена сградата, не поражда никакви права на ответника спрямо сградата с идентификатор 14218.518.240.1, включително да преминава през нея.

За да има право да преминава през процесната сграда с идентификатор 14218.518.240.1, чиято съсобственичка е ищцата, ответникът се нуждае от изрично и валидно учредено такова вещно право върху чужда вещ, касаещо именно тази сграда. А от представените доказателства по делото такова не се установи, доколкото в нотариален акт № 5 от 17.04.1995 г., том III, дело № 740/95 г. на нотариус при РС - Габрово, недвижимият имот, върху който се учредява право на преминаване, не е индивидуализиран по никакъв начин, като не е посочен нито един негов конкретен белег.

Но дори и чрез разширително тълкуване да се достигне до по-различен извод, валидни остават изложените по-горе аргументи за липса на възможност по действащото към 17.04.1995 г. законодателство да бъде учредено такова право чрез правна сделка, тъй като през 1995 г. УПИ XVIII-4247, кв. 190 по плана на гр. Габрово, 45-та част, е бил урегулиран поземлен имот. Същевременно никой не може да прехвърли право, което няма и след като правото на преминаване не е валидно възникнало по силата на нищожната сделка, вписана в цитирания по-горе първоначален нотариален акт от 1995 г., то и ответникът не е могъл да придобие право, каквото праводателят му няма. Затова съдът намира, че са налице основанията за уважаване на този отрицателен установителен иск.

По таксите и разноските:

Ищцата е внесла държавна такса в размер на по 30 лв. за всеки от предявените искове, като е счела, че същите са неоеценяеми. Това нейно становище обаче противоречи на задължителното за съдилищата Тълкувателно решение №4 от 06.11.2017 г. по т.д. №4/2015 г. на ОСГК, в т. 1 от което се посочва, че когато предявеният негаторен иск не съдържа осъдителен петитум и предмет на делото е несъществуването на сервитут или друго ограничено вещно право, цената на иска се определя по реда на чл. 69, ал. 1, т. 2 ГПК върху данъчната оценка, а държавната такса се определя по реда на чл. 71, ал. 2 ГПК върху една четвърт от така формираната цена на иска.

Видно от представеното удостоверение, данъчната оценка на поземления имот е 3251,60 лв., а на сградата - 14557,40 лв. Определена по горепосочения начин, дължимата държавна такса за първия иск е 50 лв, а за втория - 145,57 лв.

С оглед на изхода на делото внесената от ищцата д.т. за първия иск остава в нейна тежест, поради което съдът ще постанови принудителното събиране на разликата от 20 лева, на осн. чл. 77 от ГПК. Ответникът ще бъде осъден да заплати на ищцата

внесената от нея д.т. в размер на 30 лв. за разглеждане на втория иск, а на осн. чл. 77 от ГПК ще бъде постановено принудително събиране от него на разликата от 115,57 лв. до пълния размер на дължимата д.т.

На осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищцата направените по делото разноски съразмерно уважените искове. Видно от представения договор за правна защита и съдействие ищцата е заплатила на адвокат Ф. възнаграждение в размер на 270 лв., от които ответникът ще бъде осъден да й заплати 220,70 лв.

Ответникът не е направил и не претендира разноски.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от В. Д. В., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 6А, ап. 2, иск по чл. 124 ал. 1 от ГПК да бъде признато за установено, че ответникът ИВ. В. Г., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 66, ет. 2, ап. 5, не притежава вещно право на преминаване от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем "*****"), през поземлен имот с идентификатор 14218.518.240 по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Габрово, с адрес гр. Габрово, ул. "*****" № 117, с площ от 382 кв.м, като НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на осн. чл. 124 ал. 1 от ГПК, по отношение на В. Д. В., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 6А, ап. 2, че ответникът ИВ. В. Г., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 66, ет. 2, ап. 5, **не притежава** вещно право на преминаване от бившата ул. "Октомврийска" (понастоящем ул. "*****"), през жилищна сграда с идентификатор 14218.518.240.1, по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Габрово, разположена в поземлен имот с идентификатор по КК 14218.518.240, с адрес гр. Габрово, ул. "*****" № 117.

ОСЪЖДА ИВ. В. Г., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 66, ет. 2, ап. 5, **да заплати** на В. Д. В., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 6А, ап. 2, направените по делото разноски в размер на **250,70 лв. /двеста и петдесет лева и седемдесет стотинки/**, на осн. чл. 78 ал. 1 от ГПК.

ОСЪЖДА В. Д. В., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 6А, ап. 2, **да заплати** по сметка на Габровски районен съд държавна такса в размер на **20,00 лв. /двадесет лева/**, на осн. чл. 77 от ГПК във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 2 ГПК във вр. с чл. 72, ал. 1 от ГПК и чл. 1 от ТДТПК.

ОСЪЖДА ИВ. В. Г., ЕГН:*****, с адрес гр. Габрово, бул. "*****" № 66, ет. 2, ап. 5, **да заплати** по сметка на Габровски районен съд държавна такса в

размер на **115,57 лв. /сто и петнадесет лева и петдесет и седем стотинки/**, на осн. чл. 77 от ГПК във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 2 ГПК във вр. с чл. 72, ал. 1 от ГПК и чл. 1 от ТДТГПК.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд Габрово в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Районен съд – Габрово: _____